

РЕШЕНИЕ

№ 6569

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

при участието на секретаря Ели Й. Гигова
като разгледа докладваното от Петър В. Боснешки Гражданско дело № 20231100100773 по описа за 2023 година

Производството е образувано въз основа на искова молба от Е. Д. С., с ЕГН:*****, постоянен адрес: гр. Варна, жк. *****, действащ чрез пълномощника си адвокат Т. Х. Х. - член на САК, и съдебен адрес: гр. София, ул. "*****" срещу Столична община, с БУЛСТАТ: ***** и с адрес: гр.София, ул.*****, представлявано от В.Т. — кмет на СО, с която е предявен иск с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД, с който се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 30 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди настъпили в резултат на травматичното увреждане от 30.05.2020г., които са в пряка и непосредствена зависимост от процесното падане, ведно със законната лихва, считано от момента на увреждането — 30.05.2020г., до окончателното заплащане на обезщетението.

Ищецът твърди, че на 30.05.2020г., около 21.30 часа, се е прибирал от работа, управлявайки своята електрическа тротинетка, когато ненадейно тротинетката му пропада в улична шахта, намираща се на ул."*****" в град София. Шахтата, през която е преминал е била пропаднала, тъй като същата по време на инцидента е била под нивото на пътя, което е и основната причина ищецът да изгуби равновесие и да падне.

Веднага след удара ищецът е почувствал силни болки в китката на лявата ръка, в гръдния кош, както и в дясното рамо, поради което е потърсил спешна медицинска помощ в УМБАЛСАМ «Пирогов» - спешен кабинет по ортопедия и травматология, където установяват, че е получил счупване на горния край на раменната кост /хумерус/ - закрито. Същото се доказва с лист за преглед на пациент с №055051/30.05.2020г. В болницата му е поставена имобилизационна превръзка, тип «Дезо», която ищецът носи повече от един месец.

Вследствие на процесното падане и последвалите медицински интервенции на дясната ръка, движенията на ищеца са силно затруднени. Следва да се има предвид, че ищецът е бил във временна неработоспособност за период от 30.05.2020г. до 29.06.2020г., доказателство, за което са издадените му два болнични листа с №E20200985780 и №E20200985823.

На 03.06.2020г. ищецът посетил доц. д-р А.А. - специалист по съдебна медицина, който след преглед на документите и личен преглед на доверителя ми стига до заключението, че г-н С. е получил закрито счупване в областта на горния край на дясната раменна кост, подкожен хематом и кръвоносядане в областта на кръста в дясно, охлузвания в областта на лявата ръка и китката на лявата ръка, кръвоносядания в областта на дясната мишница и по предната повърхност на гръдния кош в дясно. Според д-р А., травматичните увреждания се дължат на удари с или върху твърди тъпи предмети и тангенциално действие на такива и биха могли да бъдат получени от падане от тротинетка.

Медицинският експерт е определил, че счупването на дясната мишнична кост е довело до трайно затруднение на движението на дясна ръка за срок от 5-6 месеца, като останалите увреждания са причинили на същия болки и страдания.

Вследствие на падането в неизправната шахта и последвалите медицински интервенции на дясната ръка, движенията на ищеца са затруднени. И до днес, той продължава да изпитва болки на травмираните места. Същите болки в дясната ръка, които в зависимост от времето са със силна до средна степен на интензивност.

Освен всички физически травми и страдания причинени на ищеца, вследствие на удара, същият търпи и продължава да страда от емоционални такива. Падането предизвиква у него емоционален дискомфорт, безпокойство и непълноценност при общуването с близки, приятели и роднини. Нещо повече, ищецът посещава психиатър, който след извършени прегледи на 04.06.2020г. на 30.06.2020г. и на 21.07.2020г. му поставя диагноза - разстройство в адаптацията - протрахирана депресивна реакция. Започнато е лечение със съответните лекарства, предписани от лекаря, което е продължило много дълго време.

Ищецът е фризьор по професия и процесното падане, заради една пропаднала шахта, го изкарва извън равновесие, нарушава емоционалния му баланс и не може да намери дълго време начин, пълноценно да изпълнява професионалните си ангажменти и ежедневни дейности в домакинството. За щастие, неговата майка е била до него в този труден момент и се е грижила денонощно за доверителя ми, който не е можел да извършва дори елементарни дейности с дясната си ръка.

В законоустановения срок ответникът Столична община е подал отговор, с който е заявил, че така предявеният иск е недопустим, тъй като процесната шахта не е собственост на Столична община, а на търговско дружество „Топлофикация - София“ ЕАД, поради което и ответникът не е пасивно процесуално легитимиран да отговаря по иска. Ответникът твърди, че исковата молба е нередовна, доколкото не е посочено в какво се изразява бездействието на служителите на ответника. Иск се отхвърляне на иска като неоснователен доколкото не са налице елементи от фактическия състав на възникване на правото на обезвреда вследствие причинени неимуществени вреди, състоящи се в търпени болки и страдания, последните не са индивидуализирани по източници, съответно нямат връзка с приложените доказателства. Няма данни за провеждане от ищеца физикално лечение, което да подкрепя претенцията му за болки и страдания в продължение на 5-6 месеца. Липсата на проведена рехабилитация е основание за съпричиняване на вредите. Такова основание е и неправомерно управление, съгласно разпоредбата на чл. 80а от Закона за движение по пътищата, т.е. начина по който ищецът е управлявал електрическата тротинетка по време на пътния инцидент.

Ответникът подробно оспорва фактическите твърдения на ищеца, като вместо това излага различни фактически твърдения.

По допустимостта:

Съдът намира, че искът е допустим и следва да се произнесе по съществуващото на правния спор.

Съгласно константната съдебна практика процесуалната легитимация на страните е предпоставка за допустимост на иска, докато материалната легитимация обуславя основателността на иска. Процесуалната легитимация и на двете страни следва не от никакви обективни факти, които трябва да се издирят и докажат, а единствено от твърденията на ищеца относно спорното право, така както същото е индивидуализирано от основанието и петитума на исковата молба. Съдът намира, че с исковата молба ищецът твърди, че процесната шахта е собственост на ответника, като е въпрос на материална легитимация дали това твърдение отговаря на действителното състояние, поради което исковите са допустими.

По основателността:

Съгласно разпоредбата на чл.49 от ЗЗД, този който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обзепчителна отговорност за вреди, причинени виновно от друго, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител. За бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл.49 от ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: 1. Осъществен фактически състав по чл.45 от ЗЗД от физическо лице - пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние, вреда - имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина. Не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (ППВС № 7/1959 г., на ВС, т.7), а само качеството им на изпълнители на възложената работа; 2.Вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа - чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълняват задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работа, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (ППВС № 9/1966 г.). Когато отговорността на ответника по чл.49 от ЗЗД като възложител се ангажира не за активно поведение на неговия изпълнител, а за бездействие - неизпълнение на задължение за осъществяване на действие, то в основанието на исковата претенция не се включва обстоятелството дали вредите са причинени от лице, имащо качеството на изпълнител и дали това е станало виновно. В настоящия случай, следва да се установи бездействие на служители в ответната детска градина, които не са осъществили надзор върху децата в същата, което е довело и до процесния деликт.

Видно от заключението по СТЕ улица „*****“ в гр.София, в участъка от ул. „*****“ до ул. „Якубица“ е част от имот с идентификатор 68134.901.1062 по действащата КKKP, с НТП за второстепенна улица, вид собственост: общинска публична. При оглед на място вещото лице е установило, че в частта на уличното платно, пред сградата на ул. „*****“№33, има три шахти - 2бр. са към топлопроводната мрежа (отразени в жълт цвят на скицата към заключението) и 1бр. - към канализационна мрежа (отразена в черен цвят на скицата по заключението.).

От съвкупната преценка на всички писмени и гласни доказателства се установява, че на 30.05.2020г., около 21.30 часа, ищецът С. се прибирал от работа, управлявайки своята електрическа тротинетка, когато ненадейно тротинетката му пропада в улична шахта, намираща се на ул.***** в град София. Шахтата, през която е преминал е била пропаднала, тъй като същата по време на инцидента е била под нивото на пътя, което е и основната причина ищецът да изгуби равновесие и да падне.

Веднага след удара ищецът е почувствал силни болки в китката на лявата ръка, в гръдния кош, както и в дясното рамо, поради което е потърсил спешна медицинска помощ в УМБАЛСАМ «Пирогов» - спешен кабинет по ортопедия и травматология.

Видно от заключението по СМЕ, неоспорено от страните, при пътно-транспортен инцидент на 30.05.2020г. ищецът е получил фрактура в проксималния (горен) край на десния хумерус (раменната кост), засягаща големия туберкулум на костта (*Fractura tuberculi majoris humeri dextri*). Фрактурата се вижда отчетливо както на лицевата, така и на профилната рентгенографии, проведени на 30.05.2020г. в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, съответно в 22:49:11ч. и 22:49:47ч. (Фиг. 1 и 2) Освен това, налице са и документални данни за наличие на подкожен хематом и кръвонасядане в областта на кръста в дясно, охлузвания в областта на лявата ръка и китката на лявата ръка, кръвонасядания в областта на дясната мишница и по предната повърхност на гръдния кош вдясно.

Горепосочената фрактура съставлява двуфрагментна фрактура на големия туберкулум с дислокация на фрагмента над 1 см и ангулация по-голяма от 45°. Същата е получена по индиректен механизъм при падането му върху терена при опънат и отведен встрани десен горен крайник, при което е възникнала зона на концентрация на силите на стрес, предадени по надлъжната ос на горния крайник, локализирана в областта на счупването. При това падане горният край на раменната кост е понесъл цялата маса на телесното тегло на пострадалия, в комбинация с кинетичната енергия, предадена от ускорението при движението му с електрическата тротинетка.

Получената в резултат на пътно-транспортен инцидент от 30.05.2020г. фрактура на големия туберкулум на дясната раменна кост при лицето Е. Д. С., ЕГН: *****, е довела до реализирането на медико-биологичния квалифициращ признак „Трайно затруднение в движенията на десния горен крайник“ за период по-голям от 30 дни от датата на получаване на травмата (по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК).

Споменатите по-горе мекотъканни травми: подкожен хематом в областта на кръста в дясно, охлузвания в областта на лявата ръка и китка, хематоми в областта на дясната мишница и по предната повърхност на гръдния кош в дясно, при ищеца са увредили здравето му в лека степен, без каквато и да било опасност от засягане на жизнено важни органи и системи, при което са реализирали медико-биологичния квалифициращ признак „Временно разстройство на здравето, неопасно за живота“ (по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК).

Описаните травматични увреждания при ищеца са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП от дата 30.05.2020г.

При описания по-горе механизъм на получаване на фрактурата на големия туберкулум, силите на деформация са насочени краниално (нагоре) и дорзално (назад) под действие на мускулите от ротаторния маншон (супраспинатус, инфраспинатус и терес минор). Дори и минимални дислокации в позицията на големия туберкулум водят до блокиране на външната ротация и абдукцията на горния крайник. Границата между оперативното и неоперативно лечение при фрактурите на големия туберкулум е разместване по-голямо от 5 мм.

В разглеждания казус дислокацията на туберкуларния фрагмент е по-голяма от 5мм, което наред с младата възраст на пострадалия, обуславяща интензивната му ежедневна трудова и физическа активност, са показания за провеждането на оперативно лечение на счупването. От ксерокопието на приложения към медицинската документация по делото Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 055051 става ясно, че ищецът е отказал предложеното му болнично и оперативно лечение. С оглед на това, е бил предприет консервативен подход на лечение, изразяващ се в поставянето на мека имобилизираща превръзка (Фиг. 5) или фабрично изработена ортеза (Фиг. 6) тип „Дезо“ (Desault). Това е била и единствената извършена медицинска манипулация спрямо пострадалото лице. В конкретния случай не е провеждана никаква мануална репозиция на фрактурата, тъй като същата би била абсолютно безсмислена. Както бе споменато и по-горе, фрагментът на големия туберкулум е дислоциран под действие на сухожилията на мускулите от

ротаторния маншон, поради което наместването му може да се осъществи единствено и само по оперативен път.

От теоретична гледна точка, при неоперативно лечение този тип фрактури на проксималния хумерус би трябвало да зараснат за срок от около 30-45 дни. Този период се последва задължително от провеждането на един или няколко курса на рехабилитация, които имат за цел да възстановят обема на движение в раменната и лакътна стави, както и силата на мускулите на мишницата и предмишницата. Целият период на възстановяване обикновено е от порядъка на 2,5-3 месеца в зависимост от силата на проява на изброените по-горе фактори, оказващи влияние на процеса на зарастване на фрактурата.

Кинезитерапията и рехабилитацията са задължителна и неотменна част от комплексното лечение. На всеки травматично болен пациент, независимо от това, дали е било извършвано консервативно или оперативно лечение. Разбира се, че провеждането на рехабилитация и ЛФК винаги благоприятства по-бързото възстановяване и раздвижване на индивида. В кориците на делото не се откриват официални документи, които да свидетелстват, че ищеца е провеждал някъде курс на рехабилитация или физиотерапия.

Вследствие на процесния инцидент ищецът е получил и мекотъканни травми: подкожен хематом в областта на кръста в дясно, охлузвания в областта на лявата ръка и китка, хематоми в областта на дясната мишница и по предната повърхност на гръдния кош в дясно, които са увредили здравето му в лека степен, без каквато и да било опасност от засягане на жизнено важни органи и системи, при което са реализирали медико-биологичния квалифициращ признак „Временно разстройство на здравето неопасно за живота“

Повърхностните мекотъканни увреди се характеризират обикновено с пълно клинично, функционално и козметично възстановяване на меките тъкани в засегнатата област, като понякога може да остане видим белег на кожата, в случаите когато травмата е високо енергийна и е била причинена от агент с голям интензитет и сила на кинетичната енергия. Периодът за възстановяване на повърхностните увреди в областта на меките тъкани на човешкото тяло е в рамките на 14 до 21 дни, в зависимост от силата и интензитета на кинетичната енергия на травматичния агент и съответно степента на травмата.

Със сигурност може да се твърди, че болките и страданията на ищеца са били най-силни в периода между настъпването на фрактурата на големия туберкулум на десния хумерус и обездвижването на крайника, както и в ранния посттравматичен период (около 30 дни след настъпване на травмата), като с всеки изминал ден те са намалявали по сила и интензитет, поради действието на оздравителните процеси в организма.

Към момента на клиничния преглед ищецът съобщава за слаби, но почти ежедневни болки в дясното рамо, които не се повлияват от промени в климатичните условия, но се засилват при по-тежки физически натоварвания. Тези оплаквания не налагат прием на обезболяващи медикаменти. Претърпяната травма в резултат на процесното ПТП не е оказала влияние на нормалното извършване на обичайните дейности в ежедневието и не е довела до промяна в трудовата активност и професионалната заетост на ищеца. Понастоящем, както и преди и след настъпване на инцидента, пострадалият работи като фризьор. Освидетелстваният споделя, че не е провеждал рехабилитация и ЛФК във връзка с фрактурата на големия туберкулум на дясната раменна кост.

Ищецът е в добро общо състояние, контактен, адекватен, ориентиран за време, място и собствена личност, с нормостеничен хабитус и правилно развита опорно-двигателна система за възрастта. Походката е самостоятелна, без накуцване и без помощни средства. В областта на горните крайници не се забелязват патологични белези или цикатрикси от стари оперативни достъпи. Мускулната сила на захвата е симетрична за двете ръце. Липсват клинични данни за хипотрофия на мускулатурата, отоци, сетивни и циркулаторни смущения

в десния горен крайник на ищеца.

Активните и пасивни движения в дясната раменна става са леко болезнени в крайните 5-10° от арката на движение, понякога съпроводени от звуков феномен на „прищракване“ и в пълен обем спрямо нормата

От проведените на 31.05.2023г. в болница „Люлин“ контролни лицева и профилна рентгенографии на дясната раменна става на ищеца Е. Д. С. са налице рентгенови данни за пълна консолидация на фрактурата на големия туберкулум с възстановяване на всички анатомични параметри на проксималния хумерус. (Фиг. 7 и 8).

В обясненията си по реда на чл.176 ГПК ищецът сочи, че все още изпитва болки на травмираното място - дясното рамо, че не е можел да извършва битови активности за период от 45 дни, тъй като е имал поставена шина. След премахването на шината отново не е можел да движи ръката си пълноценно и чак след около 3 месеца е започнал да извършва някакви дейности с тази ръка. Посочи също, че е ходил на консултации в „Александровска болница“, където му казали, че не било необходимо да извършва рехабилитации. Твърди, че все още изпитва дискомфорт в дясната ръка, притеснява се, че не е ясно до кога ще е така и изобщо дали ще отшуми болката, която изпитвал, особено, като си натоварва повече ръката.

Видно от показанията на св. Л.А.В. която е свидетел- очевиден на процесния инцидент, като е видяла падането на ищеца и болката, която същият е изпитал. Веднага след падането се е опитала да му помогне, но ищецът отказал, първо защото бил в шок, и второ, защото казал, че имал наблизко позната, на която да звънне и да го закара до болница. Свидетелката посочи, че на мястото, където е паднал ищеца е имало разминаване в нивото на пътя с нивото на шахтата и това според нея е причинило падането на ищеца.

Съдът кредитира показанията на св. Н.И.Г., която свидетелства за силните болки, които е изпитвал ищеца непосредствено след инцидента, както и за трудностите му в битов и професионален план. Свидетелства, че ищецът не е можел да изпълнява работата си, тъй като работи основно с дясната ръка, а тя го боляла постоянно. Не можел да държи сешоара, да боядисва, дори са му помагали финансово, да си плаща наема, тъй като за около 3 месеца ищецът не е работил. Ищецът трудно преживял инцидента, защото през лятото е ходел да прави прическите на известни наши изпълнители, когато същите имат участие в страната, а след травмата не е можел да извършва тази дейност, която очевидно била добре платена. Това го сринало още повече, защото през лятото, когато повечето хора са на море, ищецът разчитал на тези наши артисти - изпълнители. Ищецът си е залепвал пластири, мазал е рамото си с мехлеми и всякакви такива обезболяващи процедури, вкл. през първия месец след инцидента е било необходимо да разчита на помощта на своята майка. Ищецът възобновил работата си през октомври или ноември 2020г., като цялото лято не бил стъпвал в салона за красота. Освен, че не е работел, ищецът бил напълнял, което също го карало да се чувства непълноценен и подтиснат.

Видно от амб. лист №08 от 04.06.2020г. ищецът е с разстройство в адаптацията, а основната диагноза е протрахирана депресивна реакция, като е започнато лечение със съответните лекарства, предписани от психиатър.

Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице всички елементи от фактическия състав на гаранционно – обезпечителната отговорност по чл. 49 ЗЗД – противоправно поведение на служители на ответната община, при и по повод възложена им работа, неимуществени вреди, настъпили за ищеца и причинно – следствена връзка между противоправното поведение и вредите.

Капакът на топлофикационната шахта е част от пътното платно, за стопанисването на което носи отговорност Столична община. Произшествието е настъпило на път, общинска собственост, и общината носи отговорност за управлението, ремонта и поддържането на пътищата, съгласно чл. 19, ал. 2, т. 3 ЗП. На основание чл. 11 ЗОС имотите и вещите -

общинска собственост се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин. Съгласно чл. 31 ЗП изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините, което включва дейности по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година - § 1, т. 14 от ДР на ЗП. На основание пък чл. 167, ал. 1 ЗДвП общините имат задължението да ги поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по тях и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Изпълнението на тези задължения не е ограничено само до онези части или принадлежности на улицата, които са общинска собственост, защото по силата на цитираните норми на общината е вменено да осъществява цялостната дейност по полагането на системни грижи, поддържането в изправност и осигуряване безопасността при движение по общинския път. Съгласно § 1, т. 14 ЗП "поддържане на пътища" е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година. Поради това съдът намира, че бездействието на ответната община, респ. нейни служители, е довело до неизпълнение на задълженията по чл. 31 ЗП и чл. 167, ал. 1 ЗДвП, поради което са налице предпоставките на гаранционно-обезпечителната ѝ отговорност по чл. 49 ЗЗД. И тъй като общината не е изпълнила задължението си да осигури безопасно движение по пътя, в частта му, в която е настъпило ПТП, то тя е пряко отговорна за репарирание на вредите.

Възраженията на Столична община, че Топлофикация София следвало да отговаря за тази шахта не намира основания нито в Закона за енергетиката, нито в актуалната Наредба за топлоснабдяването от 12.03.2020г., тъй като там се говори за топлопреносна мрежа, но шахтата не е част от тази мрежа

Обезщетенията за неимуществени вреди вследствие на деяния следва да бъдат определени по справедливост, съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД. Съгласно константната съдебна практика справедливостта налага претърпелият вредата да бъде възмезден за нея, като на обезщетяване подлежат не само физически изстрадания болки, но и такива, които се търпят в духовната и интелектуална сфера на индивида. Болките, страданията, ограниченията и неудобствата за различните индивиди при различни обстоятелства, са различни. За да определи справедливия размер на обезщетението за деликт, съдът следва да преценява установените от ищеца правнозначими обстоятелства по спора. Търпените от лицето вреди в неимуществената сфера зависят не само от обективни фактори, каквито например са болките от физическите увреждания предвид тяхната продължителност и интензитет, но и начина, по който лицето е преживяло подобен случай и как това се е отразило на поведението му, на социалните му контакти, на самочувствието му и пр. вредата в неимуществената сфера не може да бъде ограничена в рамки, а съдът следва да вземе предвид всички относими и доказани обстоятелства в тази връзка.

При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди на ищеца съдът отчете следните обстоятелства: възрастта на ищеца към датата на процесния деликт/ 33 години/, вида и характера на претърпените телесни повреди: двуфрагментна фрактура на големия туберкулум с дислокация на фрагмента над 1 см и ангулация по-голяма от 45°), която е довела до трайно затруднение в движенията на десния горен крайник“ за период по-голям от 30 дни от датата на получаване на травмата, както и мекотъканни травми: подкожен хематом в областта на кръста в дясно, охлузвания в областта на лявата ръка и китка, хематоми в областта на дясната мишница и по предната повърхност на гръдния кош в дясно, които са увредили здравето му в лека степен, без каквато и да било опасност от засягане на жизнено важни органи и системи, при което са реализирали медико-биологичния квалифициращ признак „Временно разстройство на здравето неопасно за живота“, които са отзвучали в рамките на 14 до 21 дни.

Като съобрази горепосочените обстоятелства, социално-икономическите условия и стандарта на живот в страната към май 2020г. съдът определи обезщетението за

неимуществени вреди в размер на 20 000,00 лева.

За разликата до пълния предявен размер на обезщетението за неимуществени вреди от 30 000,00лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

За да отхвърли като неоснователен иска съдът отчете следните факти: към настоящия момент ищецът е в добро общо състояние, контактен, адекватен, ориентиран за време, място и собствена личност, с нормостеничен хабитус и правилно развита опорно-двигателна система за възрастта. Походката е самостоятелна, без накуцване и без помощни средства. В областта на горните крайници не се забелязват патологични белези или cicatrices от стари оперативни достъпи. Мускулната сила на захвата е симетрична за двете ръце. Липсват клинични данни за хипотрофия на мускулатурата, отоци, сетивни и циркулаторни смущения в десния горен крайник на ищеца.

Това добро общо състояние е постигнато без оперативна интервенция, въпреки лекарските препоръки в обратен смисъл.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за съпричиняване от ищеца на процесните вреди. От събраните по делото доказателства не са налице данни за поведение на ответника, довело до съпричиняване на процесните вреди. Ответникът не е изпълнил задължението си да докаже при условията на пълно и главно доказване неправомерно управление от ищеца на електрическата тротинетка по време на пътния инцидент, както и връзка на вредите с непроведената рехабилитация.

На основание чл.86 ЗЗД следва да бъде присъдена и законна лихва върху уважения размер на главницата, считано от датата на увреждането- 30.05.2020г. до окончателното изплащане на дължимата сума.

По разноските:

И двете страни по делото са направили искания за присъждане на разноски.

Ищецът е бил освободен от заплащане на такси и разноски и не е доказал извършването на такива.

Ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като на основание чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът определя възнаграждение в размер на 300 лв. Ответникът е доказал и други разноски за експертизи в размер на 400лв.

Предвид изложеното съдът намира, че ответникът е доказал разноски в общ размер на 700лв., от които в съответствие с отхвърлената част от исковете следва да му бъде присъден сумата от 233,33лв. в съответствие с отхвърлената част от иска.

Видно от договор за правна защита и съдействие от 12.12.2022г. ищецът е бил представляван от адв. Т. Х. безплатно на основание чл.38, ал.1 от ЗА.

В хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв адвокатите могат да предоставят безплатна правна помощ на материално затруднени лица. При безплатна правна помощ, осъществена по договор между страна по дело и адвокат, не намира приложение Законът за правната помощ. Ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, съдът определя възнаграждение на адвоката по правилата на чл. 36, ал. 2 ЗАдв. Адвокатското възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв се дължи директно на адвоката и не представлява разход на представляваната от него страна, но по своя характер задължението за неговото заплащане от ответната страна е задължение за заплащане на разноски по смисъла на чл. 78, ал. 1 ГПК – този извод се подкрепя от нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА, приложима, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. В този смисъл е и константната съдебна практика, намерила израз в Определение № 643 от 7.12.2022 г. на ВКС по к. ч. т. д. № 2370/2022г.

Минималното адвокатско възнаграждение по НМРАВ е в размер на 3050лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл.38, ал.2 ЗА на адв.Х. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителство в полза на ищите в размер на 2033,33лв.

Ищецът е бил освободен от внасяне на държавна такса и разноски.

С оглед изхода на делото ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Софийски градски съд държавна такса от 800,00лв., съразмерно с уважената част от иска, ведно със законната лихва върху държавните вземания, считано от влизане на решението в сила до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 266,67лв., представляваща разноски за експертизи съразмерно с уважената част от иска.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, с БУЛСТАТ:***** и с адрес:гр.София, ул.*****, представлявана от В.Т. — кмет на СО, да заплати на Е. Д. С., с ЕГН:*****, постоянен адрес: гр, Варна, жк. *****, действащ чрез пълномощника си адвокат Т. Х. Х. - член на САК, и съдебен адрес: гр. София, ул. “***** на основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД, сумата от 20 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди в резултат на непозволено увреждане от 30.05.2020г., ведно със законната лихва, считано от момента на увреждането — 30.05.2020г., до окончателното заплащане на обезщетението, като ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска за разликата му до пълния предявен размер от 30 000лв.

ОСЪЖДА Е. Д. С., с ЕГН:*****, постоянен адрес: гр, Варна, жк. *****, действащ чрез пълномощника си адвокат Т. Х. Х. - член на САК, и съдебен адрес: гр. София, ул. “***** да заплати на Столична община, с БУЛСТАТ:***** и с адрес:гр.София, ул.*****, представлявана от В.Т. — кмет на СО, сумата от 233,33лв., представляваща направени по делото разноски в съответствие с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА Столична община, с БУЛСТАТ:***** и с адрес:гр.София, ул.*****, представлявана от В.Т. — кмет на СО, да заплати на адвокат Т. Х. Х. - член на САК, и съдебен адрес: гр. София, ул. “***** сумата от 2033,33лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на ищеца в настоящето производство

ОСЪЖДА Столична община, с БУЛСТАТ:***** и с адрес:гр.София, ул.*****, представлявана от В.Т. — кмет на СО, да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 800,00лв., представляваща държавна такса, ведно със законната лихва върху държавни вземания, считано от датата на влизане на решението в сила до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Столична община, с БУЛСТАТ:***** и с адрес:гр.София, ул.*****, представлявана от В.Т. — кмет на СО, да заплати по сметка на Софийски градски съд

сумата от 266,67лв., представляваща разноси за експертизи съразмерно с уважената част от иска.

Присъдените с решението суми в полза на ищеца да бъдат изплатени по следната банкова сметка:

IB AN: BG*****,

BIC: BUINBGSF,

при ТБ “Алианц Банк България” АД, специална сметка по чл.39 ЗА, в лева, титуляр: адв. Т. Х. Х.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____